

Spomini na leta 1914 - 1920.

M. Ratušnik.

(Dalje.)

Dobili smo večerjo in nato kipatok (vredna voda za čaj). Z drugimi vred sem se spravil v nek kot in tam zaspal. — Zjutraj so nas zgodili zbudili, da nas odpeljajo naprej. Odbrali so nas 350 in vodili na kolodvor, dočim so drugi, kakor sem pozneje zvidel bili podani v Zlatoust.

Vozili smo se zopet dva dni do Atkarska v Tambovskej guberniji. Tam so nas zapri v občinsko jedlo, kjer so nas natačili v tri sobe, ki so bile od nas dočela natačene. V teh prostorih so bile priene na 2 etaži. Na zgornji je človek lahko stal, a na spodnji je bilo to nemogoče. Ako je bilo lepo vreme, smo bili na dvorišču in tam posezali ter ležali. To dvorišče je bilo visoko, da nismo videli drugega, kakor samostansko cerkev, ki je bila ravno ob zidu in nebo.

Na dvorišču so napravili klopi in mize, da smo mogli jesti na njih, kadar smo bili lahko zunaj. Od topov na dvorišču je padalo zadnje perje. Sem smo bili prili 16. septembra in je bilo nekaj dnu vreme še prav topio in prijazno. V teh lepih dnevih se me je polastilo neko domotočje. Količkot sem pomisli, kako je se daj doma lepo, ko ravno obiraš zrelo grozdje v teh vročih solnčnih dneh.

Na trgu se je dobilo sadje še dosti poceni, toda za nas je bilo le drago, ker nismo imeli nič.

Z devetimi drugimi tovariski sem bil oddelen v neko posebno celico, tako veliko, da smo ako smo se dobro stisnili vsi lahko ležali ali pa po turšku sedeli na teh ležiščih. Trije med nami so imeli denar in so lahko kupovali stvari, ki so bile za nas nedosegljive jabolka, cigarete, šunko, be-

ti kruh, vse to so lahko dobili za denar. Jaz nisem imel ni toliko, da bi si lahko kupil za 4 kopejke mohorke (tobak v obliki seme na). Med tem, ko so oni trije bogataši lahko dobro jedli in kadili dječje cigarete, sem jaz ležal, pokrival se s suknjičem čez glavo, da nisem tega nič videl. Tako sem spal tudi med zajtrkom, ker sem bil sladkor prodal, da sem si lahko kupil mohorko. Na vsake tri smo dobili štiri koščke sladkorja in za dye kocki sladkorja sem dobil eno kopejko. Da sem kupil mohorko sem moral hraniti 6 dni sladkor in tako se je ponavljalo.

II.

Vedno smo upali, da bo vojna trajala samo nekaj mesecov a kruno smo se varali. Vsaki dan so hodili k nam Rusi, pripovedovali, kako mnogo so pridobili na frontah, kako zelo napredujejo. "Nasdi vaših mnogo zabrali", so nam govorili edno. — Kar nas je dragilo je bilo vedno zvonenje zvonov v samostanu. Od jutra do pozne noči so klenkali, to nas je napravljalo prav nervozne in je bilo za zmoreti od tega klenkanja.

Pobožni menihi niso imeli drugega dela in ga menda tudi niso znali. To je bilo njim v veselje, dočim je nas dražilo vedno bolj. Upam, da so danes tem menihom, aki so se kje preskrbeli kako drugo delo, ki je koristno za človeštvo. — Tako so potekali dnevi drug za drugim, prišel je mesec in dva in tako dalje, dokler niso končno rekli, da gremo na delo. Nismo nič vedeli, kam gremo le to nam je bilo znano, da gremo naprej za delom. Ugibali smo različno, kako naj bi bilo za nas tisto delo, a tega seveda nihče ni vedel.

Nekateri, ki so bili precej patriotski so rekli, da se gredo na delo, ker je to prepovedano in so prisegli, da ne bodo delali v sovražni deželi. Njihova je obvejja-

la, da so tam ostali. Rad bi vedel, če so danes še tistega mnenja.

Popoldine smo dobili stražo, da nas spremija po železnici. Pobrali smo hitro naše avtari, leseno blico, lonček za čaj in že sino čakan, da nas prestejejo. Popisali so nas že prej. Dali so nam vskemu eno sraje, ki je bila vsaka različna od druge in spodnje hlače, katere bi pristojale za malega otroka. Tudi vsak kos platen za obojke in pa vsaki četrtrino velikega hleba kruha smo dobili.

Pozabil sem bil prej opisati kruh, kakšnega smo dobivali. V njem je bilo vse: slama, misje blato, tu pa tam kak škurek in različni drugi nadvejki. Pečen ni bil nikdar dovolj. Kar smo ga dobili je vedno zadostovalo, ker ga nismo mogli jesti.

Ko so nas približno desetkrat prešeli in še niso vedeli, koliko nas je, nas je 300 naprej a drugi so ostali. Med ostalimi je bilo tudi nekaj bolnih, in patriotijem, ki so smatrali vsako delo in tuji deželi za izdajstvo. Na kolodvoru so nas razdelili po vozilih, da je bilo dovolj prostora in smo vsi lahko ležali. K našemu vagonu so dali stražnika, starega mozička, ki pa se ni mnogo menil za nas. Vlegel je v kot in zaspal.

Vlak je drvel v temno noč in skozi špranje je pihala mrzla bujura. Stiskali smo se drug k drugemu, kakor otroci, ker nas je zelo.

(Dalje prihodnjih.)

SE NEDALEK PREJ V VAŠEM ŠTIVLJENJU... POZOR.

Ten potom še imam nizanitvi vsem rojakinji po Združenih državah, da sedaj nisem več zastopnik g. John Zulich, v okolici East Worcester, N. Y., ampak namanj sem se prodajam farme sam in tej okolici. Bojaki, kateri delite kupiti farme, imate sodaj najlepšo priliko, kot nikdar prej v vašem štivljenju, da bi dobili farme tako pa čen kot ravno bedanj. Imam vsakovrstne farme od 50 do 240 akrov. Plačite po pojasnilu in preprifali se boste, da je to resnica.

ANTON PAULIN,
Farm Agency,
East Worcester, N. Y.

da ju ne vržejo ven. Vse je, kakor sem takrat govorila. Še celo oni, ki so se jesili na Stjepana, obžalujejo njegovo usodo in proklinajo črno deželo izdajstvo.

Tako je tudi v resnici bilo; baronica ni dosti pretiravala, ko je pravila Giti, v kakšnem položaju živita Ignacij Domjančič in njegov sin Kristof.

Gita je žalostno poslušala pripovedovanje, ki ni želo sadu. Še tem bolj je občakovala usodo svojega, njej nepamenjenega zaročenega, o katerem je bila prepričana, da je nedoločen. Vendar so barončne besede toliko vplivale nanjo, da se ni na skrivaj poročila s Kristofom, kakor je bila nameravala.

Ko je minula jesen leta 1756 ter se pričela zima, je opazila baronica na Giti, da postaja vedrejša. Zdelo se je, da je prebolela svojo izgubo za Kristofom, da je veselješa in da hoče iti v družbo. Baronica je poskusila popolnoma ozdraviti Gito in izbrisati zadnjo sled ljubezni do Kristofa v njenem srcu.

Ko jo je nekoč obiskala, je pričela naslednji pogovor:

"Draga Gita", je govorila baronica z blagim glasom, kolikor je pač mogla, "ti si dosedaj dovolj tugevala in se odtujevala svetu. Dnevi mi nevajajo in človek mora misliti na prihodnost. Čas je, da se pokazuje zopet svetu, da ve, da si še živa in da hoče še živeti. Svetujem ti, da idiva v Zagreb, da tam odpreš svoj dvor družbi, kakor takrat, ko je bil še živ tvoj mož."

"Ne veseli me, če pa je tvoja volja, grem," je odgovorila Gita ravnodušno.

"Vsekakor je moja volja," je povzela baronica odločeno, "in potrebno je tudi, da greš. Matri hoče preživeti svoje mlade dni v tej puščavi. V samoti zamira duh, med svetom se poživlje in razponja svojo krila. "Torej, kedaj pojdevi?"

"Po Božiču. Do takrat hočem vse ureediti v svoji zagrebski hiši."

"A jaz pojdem že prej!" je rekla baronica.

"Sedaj je zrak čist v Zagrebu. Grof Althan in njegova komisija je zapustila naše mesto. Hvala Bogu, da je že enkrat konec tej sramoti."

Gita ni rekla nič. Althanovo ime jo je spominjalo na njeno nevrešo s Kristofom.

"Stjepana Domjančiča se obsovali na dosmrtne ježe na Spielbergu."

Gita je dvignila glavo in pogledala baronico, ki je za hip prenehal.

"Dokazali so mu, da je bujškal kmete, da je imel z njim in z Vlahi v varazdinski Krajinji dogovore, in naposled, da je delil s kmeti reči, ki so bile ukradene gospodi."

"Nesrečnik!" je izustila Gita tisto.

"Njegova izdajalec sta se premotila radi Preseke", je nadaljevala baronica. "To je vči cesarski fišku. Kakršno delo, takšno plačilo."

To novice so nemilo zadele Gito. Ni jej bilo težko čuti, da je cesarski fišku konfiseiral Preseko in da je ostal Ignacij Domjančič prazni rok; le da bi bil Stjepan Domjančič puščen na svobodo! Potem bi dobila vsa zadeya drugo leto, takrat bi se moglo redi: brat in stricnik sta igračila Stjepana v prepričanju o njegovi nedolžnosti, ker vedela sta, da se mu ne more ničesar zgoditi.

(Dalje prihodnjih.)

SLOVENSKA ZDRAVLJENJA IN MEDICINA ZDRAVJE V DRUŽINI

Nervozne, čudnobe žene,

ki trpi na bolečinah v krizu, v bolečinah ali na strani, na senzaciji, ki da bolesnik v tem in dela v spodnjem delu telesa na glavobudu in nerudu pri naravnih funkcijah, dobre odpomočki, ko vzamejo.

Severa's Regulator

(Severa's Regulator). Priporočen je za zdravljenje tistih posebnih lastnosti nerudov in hiranja, ki so jim podprtvene ženske. Dobita ga je pri svojem lekarju še danes.

Cena \$1.25.

W. F. SEVERA CO
CEDAR RAPIDS, IOWA

PREMOGOROVI OKROG KIS KIMENETAS DOLINE BODO PRIČELI ZOPET OBRAZOVALI

Iz verodostojnih virov doznamo, da premogorovi v Apollo, Leschbur in Vandergriftu (Armstrong in Washington Co.) se takoj odpro in delalo se bo s polno paro. Premog v teh rovih je okrog 4 sevje visok, dober strop in navadno suhi prostori. V teh krajevih je tudi večje število hiš, katere je zgradila družba občina, ko se je slabno obratovalo in katere še niso bile oddane. Skoraj se lahko z gotovostjo trdi, da bodo ti rovi, ki se nahajajo na prijaznem prostoru, oddaljeni od Pittsburgha samo 1 do 1½ ure, stalno delali in ki vposlijo od 1000 do 2000 mož.

Rojaki, ki so nezaposleni in kateri žele dobiti stalno delo, naj se takoj oglašajo na omenjenih prostorih. — (Advertisement).

POOBLASTILA

dela MATILJA SKENDER ře 12
LET, za rojake po celi Ameriki. On že mora vedeti, kako se po oblastila izdelujejo. Piši mu in razloži svoje zadeve, pa ti bo naredil vse pravilno, da ti ne bo mogoče grunt prodan z nepravilnim pooblastilom. Njegov naslov je 5227 Butler St., Pittsburgh, Pa.

GROZDJE

Ker mi je več new-yorkovcem naročilo, da jim prekrbim dobroga grozdia, sem sklenil, da bom odpodijal newyorskemu in drugo grozdju tudi v druge naše sestine.

Kdor toraj hoče dobiti dobro newyorskemu ali drugu grozdju po nizki ceni, naj se takoj oglaša.

Rabim zanesljive posamezne ali tvrdke za zastopnike po raznih naseljih.

JOSEPH VOGRIC

180 Tenth Ave., New York City
Telefon: Chelsea 2086.

V JUGOSLAVICO

Najboljše vnos v vse dobe Jugoslavije. Doči kdo hrani. Zapri seba na zahteve. Večik prenosni prostor. Vse upodobitve modernih paravakov.

RED STAR LINE

Odpuluje vsak teden

Ponel 50-62 North River, New York

FINLAND | Piermont | 1. October.
EGYPT | Chertsey | 12. Oct.
EGYPT | Alexandria | 22. October.
EGYPT | Antwerp | 27. Sept.

SAMO | Hamburg, Li-
bava, Gdańsk 18. Oct.
SAMO | Genoa | 2. nov.

GOTHLAND | New York, v Napoli in Ge-
nova | Nov. 10.

AMERICAN LINE | V Hamburg in 1. Oct.
MANCHURIA | Gdańsk praka
MONGOLIA | Chertsey | 20. Oct.
MINNEKAHA | Naravmost v Ham-
burg in Gdańsk. Nov. 8.

Ves črte na Poljsko.

WHITE STAR

ADRIATIC | v Chertsey | 5. October.

OLYMPIC | Southampton | Oct. 18.

New York in Boston — Amer.
Gibraltar, Magdal. in Genoa.

CRETIC | 28. Oct.

ARABIC (ex-Berlin) | Nov. 3.

CANOPIC | 30. Sept.

Najboljši parnik v Južno-Evropski ar-
ktiki.

INTERNATIONAL MERCANTILE
MARINE COMPANY

150 parnikov — 1.200.000 ton.

Chicago, F. C. Brown, West. Pa.
Agent, 14 North Dearborn St.

in pri lokalnih agentih.

Zanesljivo in hitro

EVĀNE KNJIGE.

Zajedalci. Povest iz življenja slovenskih trpinov v Ameriki. Veleno. Stane z poštino vred \$1.75.

Zakon biogenesije. Vrlo poučna knjiga, ki pove, kako siherni človek ponavljajo v sebi razvoj vseh svojih živilskih in divjadih prednikov. S slikami. Veleno. S poštino vred \$1.50.

Ob knjigi, ki se naročita občinom, za tri doljice poštino prosto. Naročila sprejema tajnik Književne misticke S. N. P. J.: Frank Aleč, 2124 So. Crawford Ave., Chicago, Ill. — Adv.

Želodčni Nered. Nervoznost. Nečista Kri in Slaba Cirkulacija

so devet desetin naših bolezni, trpljenja in mizerije. Večina teh bolezni se lahko hitro ublaži, če se rabi čudodelno zdravilo Nuga-Tone, ki povroča bogato, rdečo kri, močne in stanovitne žive, čvrste močne in živice, čeprav je v tem organizmu v tujem zdravju.

Slabi živelci

Nuga-Tone vsebuje veliko živilno živilo, ki je zelo nujno za vse živilne živilne bolezni. Nuga-Tone je zelo dobro zdravilo za vse živilne živilne bolezni. Nuga-Tone je zelo dobro zdravilo za vse živilne živilne